

KÖKTÜRK, Erol, “**Haldun Özen’in Değerleri ve Yaşatılması Üzerine**”, “*Aydınlanmanın Güler Yüzü: Dr. Haldun Özen*” Başlıklı 2. Ölüm Yıldönümünde Haldun Özen’i Anma Toplantısı, TMMOB Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası Ankara Şubesi, 5 Mayıs 2004.

Doç. Dr. EROL KÖKTÜRK- Değerli Haldun Özen dostları... Haldun Hocamızı aramızdan ayrılışının ikinci yılında anmak üzere bir araya geldiğimiz bu toplantıyı düzenleyen 4 kuruluşumuzun değerli yöneticilerine içtenlikle teşekkür etmek istiyorum.

Haldun Hoca üzerine söz alan herkes, onun değişik yönlerini, özelliklerini dile getiriyor. Her konuşmadan onun unuttuğumuz ya da gözümüzden kaçan bir özelliğini fark ediyoruz. Bugün, sevgili Ülkü Özen’in deyişiyle, “**Haldun Hocamızın Bahçesi**”nde yaptığımız anma töreninde söylenenler de, Haldun Hocamızın değerleri üzerine birçok açılım verdi. Ben de bana verilen bu görev çerçevesinde Haldun Hocamızın bilinen değerleri üzerine bazı değinmelerde bulunacağım ve Haldun Hocamızı nasıl yaşatabileceğimize ilişkin birkaç düşüncemi sizlerle paylaşacağım.

Yapacağım sunuş, “*Haldun Özen’in Değerleri ve Yaşatılması Üzerine*”

Hep gülen bir yüzle, belleğimizde kalan gülen yüzüyle anımsıyoruz Haldun Hocamızı. Ona birçok unvanı kazandıran inandığı değerler ve verdiği mücadeleler... Bizler açısından O, bir harita mühendisi. Ama onun eğitiminden gelen bu unvanının yanı sıra, O, aynı zamanda insan hakları savunucusu, dil emekçisi, tarih bilinci önderi, bir öğretmen, bir demokrasi savaşçısı... Bunlara başka özelliklerini de eklemek gerekir...

Bir yaşam... 1933 yılında Devrek’te başlayan bir yaşamın karelerine baktığımızda, her karenin kendi içinde bir anlamı ve önemi var. “Dolu, onurlu bir yaşamın kareleri” diyebileceğimiz kareler bunlar. Haldun Özen, bütün yaşamı boyunca biriktirmenin, üretmenin, savunmanın ve öğretmenin savaşçısı oldu. Bu kareler onun kareleri.

Ölüm duyuruları genellikle soğuktur, insanı üzer, insanın içini burkan duyurulardır. Ama bir yanıyla baktığınız zaman da, ölüm duyuruları, bir yaşam özeti gibidir... Yaşam doluyorsa, dolu bir yaşamın özeti gibidir. Onu yitirişimiz üzerine verilen ölüm duyurularında Hocamızın yaşamının anlamları vardır... Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası’nın ölüm duyurusu: “Demokrasi ve İnsan Hakları Savunucusu, Odamız 32. ve 33. Çalışma Dönemi Onur Kurulu Üyesi, İnsan Hakları Derneği Kurucu Üyesi, Dil Derneği Kurucu Üyesi ve Yönetim Kurulu Üyesi, Sosyal Tarih Vakfı Kurucu Üyesi Türkiye İnsan Hakları Vakfı Kurucu Üyesi ve İlk Genel Sekreteri, Türkiye Ekonomik ve Toplumsal Tarih Vakfı Kurucu Üyesi Dr. HALDUN ÖZEN’i 5 Mayıs 2002 tarihinde kaybettik.”

En önemlisi de Haldun Hoca, sıralanan uğraşlarının hiçbirinde edilgen olmamış olması... **Kurucu olmuştur, etkin olmuştur, geliştirici olmuştur, yön verici olmuştur.**

Az önce de dile getirilen, İlhan Tekel hocamız kendisine armağan kitabına bir önsöz yazarken şöyle diyordu: “*Cumhuriyetin Anadolu’da çok varlıklı bir ailede doğmamış bir çocuğa, gayret ettiğinde, kararlı olduğunda, kendini yetiştirmesi ve üniversite hocası haline gelebilmesi yollarını açtığını gösteriyor. Ama öykünün devamı o kadar ümit verici değil. İyimserliğimizi azaltıyor. Cumhuriyetin değişik kapasitelerle donattığı ve yurduna yararlı olmak kaygılarını yüklediği bu bireylerine topluma yararlı olmanın yollarını açmadığını, tersine açılan yolları tıkadığını açık hale getiriyor. Bu öykü sadece Haldun ÖZEN’e özgü değil, birçok aydınının biyografisinde tekrarlanıyor. Cumhuriyet, yetiştirdiğine sahip çıkamıyor...*”

Bir anma toplantısı neden yapılır? Bu görev bana verildiğinde, bunun üzerine çokça düşündüm. Anılan kişi artık aramızdan ayrılmıştır. Aramızdan yarılmasının ilk günlerinde, aylarında genellikle duygularımız baskın düşünceler içine girer; yani duygularımızla düşünürüz ve konuşuruz. Aradan geçen zaman diliminde, duygularımız aklımızın denetimine girer. Artık o kişiyi aklımızın odağına koyar ve düşünmeye başlarız. Bu noktada, gözden geçirdiğimiz şey ya da şeyler aramızdan ayrılan kişinin **değerleridir**. Bu noktada yapılması gereken, aramızdan fizik olarak ayrılan kişinin değerlerini çoğaltma çabası olmalıdır.

Haldun Hoca, arkasında izler bırakan bir insandı. Bugün onu anyorsak ve gelecekte de anacaksak, bizleri ve birçok kişiyi etkilemiş olmasındandır. O bizi neden ve nasıl etkilemiştir?

Birçoğumuzu etkilemiş, bazılarına da esin vermiştir...

“Haldun Özen Hocama” başlığıyla yazılmış bir şiir:

*O, ayrı bir mevsimin
ayrı bir filiziydi
Hiç birilerine benzemez
bambaşka biriydi
Ne gölgelere sığındı
ne de gölge etti
O, ayrı bir mevsimin
ayrı bir filiziydi
Kimseler tanımadan
kurudu gitti.*

Böyle yazıyor Hıdır Çam.

Bir ozanın imgeleri bunlar... İmgeler de yaşamdan beslenirler...

Yaşamın kendi gerçekleri açısından baktığımızda, onu tanıdığımızı düşündüğümüz gerçekler penceresinden baktığımızda, bu toplantıda “**Haldun Özen’in değerleri nelerdir?**” sorusunu sormak ve bunun üzerine düşünmek gerekir.

Haldun Hocanın çoğaltılması gereken değerler nelerdir? Aradan geçen zamanda, biz ne kadar Haldun hoca olmaya çalıştık? Aradan geçen zaman içinde, Haldun Özen olmak için ne yaptık? Burada, şimdi, tam da tartışmanın bu noktasında Haldun Özen olsaydı ne derdi diye kaç kere düşündük? Bu konularda ne yaptık?

Ben, zaman içinde Haldun Hocanın boşluğunu daha fazla duyumsayacağımızı söylemişim. Kendi adıma bu söylemimde haklılığım ortaya çıktı. Onun en çok emek verdiği alanların başında üniversite gelmektedir. Eğitim alanındaki tırpanla, yani YÖK’le mücadeleyi onun için öncelikleri arasına almıştı sanırım... Ne acıdır ki, şimdilerde, bazılarınca demokrasi adına YÖK savunulur oldu... Önümüze konulan “şeriat mı, YÖK mü?” ikilemesine karşı durulmadan üniversite olgusu doğru değerlendirilebilir mi? İki yanlıştan bir doğru nasıl çıkar? YÖK sisteminin üniversitenin içini nasıl boşalttığını, üniversitelerdeki beyin göçünü nasıl unutturuz? Kaldı ki, ***Haldun Hocamız da, YÖK sisteminin üniversitelerden uzaklaştırdığı bir değerdi.***

Bugünlerde, tam da bugünlerde eğitim alanındaki tırpanların üzerine yeni karanlıklar yaratılmaya çalışılıyor. Kanımca Haldun Hoca, bugünlere gelineceğini görmüştü ve o nedenle YÖK’le mücadeleyi öncelikleri arasına almıştı. Acaba “Haldun Hoca YÖK’ü savunur muydu?” Nasıl savunabilirdi ki? Haldun Hoca bu koşullarda YÖK’ü savunmak zorunda kalmazdı. Bu alandaki uzaklaştırmaları bire bir yaşamıştı. O nedenle, yaşamının en zor, sıkıntılı, dayanılması güç günlerinde “**Entelektüelin**

Dramı’nı tamamladı. Ülkemizin acılı öykülerinden birini, yani “**1402’liklerin Öyküsü**”nü yazdı. O nedenle YÖK’ü savunmazdı, diye düşünüyorum.

Bir Anadolu kasabasında başlayan ve çok da iyi koşullarda olmayan yaşamında, “**önemsenen bir insan**” oldu. Biriktirdiklerini “**paylaşma**” açtı. **Kendini ödeme çabasını**, onun en temel alanı olan **eğitime** yönelerek yerine getirmeye çalıştı. Öğretmenliği çok sevmişti. Bunu şöyle anlatır: “*Sevimli bir şeydi... Çünkü daha çocukluğumdan beri, ortaokuldaki hocam İsmet GÜRÜN de beni buna yönlendirmeye uğraşmıştı. 'Öğretmen ol sen, öğretmen ol,' derdi... Bir türlü öğretmen olamamıştım...*” Üniversiteye geçmeden önce ilk öğretmenliğe “*Erkek Teknik Öğretmen Okulu*” nda başlar...

Sevgili Ülkü Özen, Haldun Hocamızın öğretmenlik yanını bambaşka biçimde ortaya koyar “*Mektubunda*”: “*Seninle tanıştığımız 1967 yılının Haziran'ındaki ilk günleri anımsamaya çalışıyorum. Öğretmen olduğumu söylemiştin, üstelik yüksek mühendis olmanın en popüler olduğu yıllarda... Sonradan öğrendim ki, Teknik Okulda ders veriyormuşsun ve senin için belirleyici olan öğretmenlikmiş. Seni tanıdıkça anladım ki, öğretmenliğe hiçbir zaman para kazanılan bir meslek olarak bakmadın, bunu **varoluşunun bir misyonu** olarak algıladın hep. Onun içindir ki **her öğrencine bir parçanı verdin**. Ve ben senden öğrendim ki; insan, yaptığı iş ne olursa olsun, onu **bir misyon olarak almalı** ve elinden gelenin en iyisini yapmalı...*”

Bütün uğraşlarında, çaba harcadığı bütün konularda “**iyi bir misyoner oldu**”.

Biz haritacılar biran için düşünebiliriz, “**Acaba YÖK harita sektöründe nasıl etkili oldu? Ya da oldu mu?**”. Haldun Hocaya göre bilim, bireysel olarak yapılacak bir uğraş değildi. Onun üniversitede bulunduğu döneme bakarsanız, Karadeniz Teknik Üniversitesi yıllarına, bir aşamadan sonra, ortaklaşa ürünler ve çalışmalar döneminin başladığını görürsünüz. “**YÖK harita sektörüne ne zarar verdi?**” diye sorarsak, soruyu biran harita sektörü için özellersek, “**Haldun Hocayla başlayan üniversiteden kopma süreci, Karadeniz Teknik Üniversitesinde ortaklaşa bilim üreten ekibin dağılması sonucunu doğurmuş, bu da uzun erimde harita sektörüne zarar vermiştir,**” diyebiliriz...

“**Haldun Özen’in insancılığı**” bu noktada bambaşka biçimde karşımıza çıkar. Çok sevdiği, yaşamını verdiği Karadeniz Teknik Üniversitesinden ayrılışı sonrasında, onun üniversiteden kopması için her şeyi yapanlara ilişkin bir sitemini göremezsiniz. Çünkü o, kişilerle değil, düşüncelerle uğraşıyordu. Yaşamının hiçbir evresinde, en zor dönemlerinde bile, düşmanca duygular taşımamıştı. Daha doğrusu, insanca duygularından uzaklaşmamıştı. Öfkenin, kinin tutsağı olmadan yaşamış, aklını hep önde tutmuştu. Bu sağduyulu biçimi, onun hep olumlu işlerin içinde olmasını sağlamıştı.

Sanırım, birinci adamlığın uzağında duruşunun arka planında da bu düşünce vardır. Hepimiz ya da çoğumuz, onun yaşamının hiçbir evresinde birinci adam olmamış olmasına hayret etmişizdir. Bunu kendisine de söylemişizdir. En azından kişi olarak benim kafama takılan bir yanadır Hocamızın. Ülkemiz pratiğine bakıldığında, birinci adam olmak, genellikle, ödün vermek, uzlaşmak, özgürlüklerden vazgeçmek, bağımlı olmak anlamlarına gelebiliyor... Onun uzlaşmacı görünen yapısı, “**ilkelilik**” çimentosuyla karılmıştı ve bu yanıyla da “**kararlı**” bir insandı. Ayrıca “**insancılığı**” onun birinci adam olmasının önündeki en büyük engeldi. Çünkü birinci adam olurken, birilerini kırmak, küstürmek, üzerine basmak söz konusu olabilirdi... O ise bunu yapamazdı... Bunu böyle anlatıyordu.

Haldun Hoca, birinci adam olsa ne olurdu? Ne yapardı? Nasıl davranırdı? Neyi değiştirirdi? Bunların üzerine düşünmek gerekiyor. Birinci adam olanların, birinci adam olmaya oynayanların düşünmesi gereken sorulardır bunlar...

Tüm çabalarında, uğraşlarında dayandığı teme zeminin “**toplum yararı**” olduğunu görürüz. Kişisel hedeflerin, özel çıkarların, birey olarak daha iyi koşullarda yaşamının peşinden gitmedi. Haritacılığın, taşınmaz mülkiyetinin toplum yararına sonuçlar üretecek duruma gelmesinin uğraşlarını verdiler.

Ürettiği tüm çalışmalarında, bu çizgi ve yeğleme çok belirgin bir biçimde ortaya çıktı. Bilim adamı ve mücadele insanı olarak dayandığı temel değerlerden birisidir, “toplum yararı”.

Mücadelelerinde hep **emekten yana** oldu. Bunun yalnızca söylemini yapmadı, eylemlerinde de emekçilerin yanındaydı. Emekçilerin yanında olacak zamanı hep oldu.

Tutarsızlığın diz boyu olduğu günümüz koşullarında, onun “**tutarlı kişiliğini**” anımsamak gerekli. Söyledikleriyle eyledikleri, savunduklarıyla yaşamı, değerleriyle yansımaları hep tutarlılık içindedir. Sapmalar ve savrulmalar onun yaşamının özellikleri hiçbir zaman olmamıştır.

Yalnızca eleştiren, yerine bir şey koymayan negatif düşünce ortamlarında, onun olumlu, “**pozitif düşünme sistemini**” anımsamak gerekir. “**Olanaksız iste, ama gerçekçi ol**” diyen, Che Guevara’nın bu öğüdünün ondaki izdüşümlerini fark etmek gerekir.

“**Demokratım**” pazarlaması yapmayan, ama demokratça davranan bir kişiliği mutlaka anmak gerekir. O satıştan anlamamıştır, yaşamı boyunca pazarlama nedir bilmemiştir... Bu onun en temel yanlarından biridir. Yaptıklarını kendini ortaya koymak için yapmamıştır. Yapılanların vitrinler için yapıldığı, en adi malların süslenerek vitrinlere konulduğu bir ortamda, onun bu özelliğini anımsamak gerekir Haldun Özen’i, Haldun Özenleri...

Bunları yazarken de, söylerken de, “Acaba abartıyor muyum?” diye kaç kez düşündüğüm oldu. Ama O bunları hep kendi doğallığı içinde yapan bir insandı. Zaten “**öyle olan**”, o nedenle de “**öyle görünmek zayıflığı içinde olmayan**” bir insan...

O, nezle olsak, “çok hastayım” dediğimiz koşullarda, ama kanseri duyunca da hemen ölümü aklımıza getirdiğimiz koşullarda 18 yıl bir “**direnış abidesi**” oldu. Bu nedenle, Aydın Engin, ölümünden sonra köşesinde Haldun Hoca için yazdığı yazıda, “**Ölen Kanserdir, Haldun Özen Değil**” diye başlık atıyordu... Yazıda, “O, onu tanıyan, onun arkadaşı olmakla övünenlerin belleğinde, ‘**kanseri yenen adam**’ olarak anılacak” diyordu...

Beni, bizleri, dostlarını iyi süzüyordu, iyi analiz ediyordu. Onları izledi, gözledi ve onları kafasında bir yere oturttu. Bunu kafasında çözmekle kalmadı, insanları kafasında oturttuğu yeri yaşama taşımaya çalıştı ve onları bunun için zorladı.

O nedenle, ben de kendi adıma, 17 yıl aradan sonra, gecikmeli olarak da olsa üniversiteye döndüysem, bunda onun payı çok büyüktür. Yaptığı yönlendirmelerin, sert olmayan tatlı baskıların çok büyük etkisi vardır. Çünkü o, topluma karşı sorumlu tavırlarıyla gözünü hep geleceğe dikti, stratejik düşünmenin önemli örneklerini verdi.

Yaşamın edilgen bir izleyicisi olmadı... **Yaşama müdahale eden bir insandı... Çünkü amacı yaşamı değiştirmektir...**

Nerelerde mi?

Biraz sonra çok daha yetkin bir biçimde konuşmacılardan dinleyeceğimiz, başta mesleğinde, dil konusunda, tarih konusunda, insan hakları konusunda...

Türk Dil Kurumu ve Dil Derneği konusundaki uğraşlarını burada mutlaka anmak ve anımsamak gerekir. Dil kurultaylarındaki konuşmalarını ve çabalarını, bugün gömütlüğü başında Şerafettin Turhan Hocamız, bize bazı anekdotlar biçiminde anlatmıştır...

Ulusal kültürçülük boyutunun en önemli ögesi “ulusun dili” olmalıdır. Yeni Adam’daki yazısında (Özen 1969), Arnold Toynbee ve F. Max Müller’den yaptığı alıntılarla, Türk dilinin önemini ve yapılan övgüleri ortaya koyduktan sonra, şu değerlendirmeyi yapar: “*Bu sözleri okuduktan sonra insan*

düşünüyor. İşkilsiz Türkçe, dünyanın en üstün dillerinden biridir. Nasıl oluyor da biz hala bu üstünlüğü tanımıyoruz. Yillardır Türkçeye emek veren Türk Dil Kurumu gibi bir varlığı yok etmek istiyoruz. Arapça, Osmanlıca hayranlığına dönmek istiyoruz. Türk Dil Kurumunun Atatürk tarafından sağlanan gelirini kesmek istiyoruz. Onu, bilerek bilmeyerek çalışamaz hale getiriyoruz. Türkçenin değerini tanımak bu mudur?”

Ona göre, “*Türkçeye üstünlüğü sağlayan öğeler arasında kısıllığın pek büyük bir yeri vardır. Türk halkının konuşmasında cümleler kısadır. Halk masallarının, halk şiirlerinin anlatımı hep kısadır, dolaysızdır. Türkçeyi yabancı dillerle karşılaştırdığımız zaman da hep bu kısıllık özelliğini buluruz.*”

Yayınları incelendiğinde, “Haldun ÖZEN’in dili” ile ilgili şunlar söylenebilir:

Yaptığı saptamaya uygun olarak kısa anlatımlı tümceler kurmaktadır. Bu, hem yazı dili, hem de sözlü anlatımı için geçerli olan bir özelliktir.

Anlatımı yalındır. Ağdalı ve anlaşılması zor bir dil kullanmaz. Duru bir Türkçe ile yazar.

Konuların özü onun için önemlidir. O nedenle anlatımda gereksiz süslemelere gitmez. Dil, amacı en iyi biçimde ortaya koymanın aracı olarak yetkinlikle kullanılır.

Türkçe konusunda ise, gerçekçidir. Zorlanmış bir arılaştırmanın savunucusu ve izleyicisi değildir. Anlaşılır olmak, onun temel ilkelerinden birisidir.

Kavramlaşma, özellikle bilimsel çalışmalarında önemli bir noktadır. Mesleğimizde bugün de kullanılan bazı kavramlar, onun genellemeleriyle anlam kazanmıştır.

“Dolayısıyla mesleğin ileriye de “bilgisayar destekli” bakması lazım. Çok iyi yabancı dil eğitimi yapılması lazım. Bir de mühendislik eğitiminin noksanlıklarının çok ciddi yüksek mühendislik programları, master programları, doktora programlarıyla aşılması lazım...” der. Yabancı dilden yararlanırken, sözcükler, sözcük olarak değil, kavramsal özellikleriyle ele alınır ve Türkçeleştirilir...

Ekonomik konuşmayı severdi o... Uzun uzun, en ağdalısından anlatımlar onun yaşamında yoktur. Yalındır, özlüdür, anlaşılırdır ve doğrudandır. Dolanma pek görülmez yazdıklarında ve söylediklerinde... İyi bir damıtıcıdır. Genellemeyi iyi başarır... Özle biçim ilişkisi, tekil-genel ilişkisi doğru kurulur çalışmalarında...

Dil Derneği’nin kuruluş sürecini anlatımında, bu süreçteki, rolünde mütevazıdır. Genel yaşamında olduğu gibi. Derneğin Başkanı Sevgi ÖZEL, Haldun ÖZEN’in rolünü daha net ortaya koyar ve deyim yerindeyse, “Sezar’ın hakkını Sezar’a verir”:

“Cevat GERAY, Mülkiyeliler Birliği’nin lokanta kısmında bizi çaya çağırdı. Eski üyelerden Ankara’da olanları, Ankara dışında olanları çağırdı... 50 –60 kişi vardı. Kalabalıktık. Ama böyle çok karmaşık, insanların kafasını karıştıran bir toplantı olmadı. Belki biz çok hazırlıklı olduğumuz için... İşte o hazırlığın da, o ağırbaşlılığın da, o yöntemin de, hiçbir şeyin birbirine karışmamasının da, yazıya dökülmeyen gündeminin hazırlanmasının da deneyim, birikim ve ağırbaşlılığıyla görünmeyen yönlendiricisi Haldun Hocaydı...”

Mademki Türk Dil Kurumu kapatıldı, biz de o zaman dernekleşelim, onun aynısını yeniden kuralım. Bunun öncülüğünü, daha doğrusu hamallığını, üç kişi yaptı. Bu yeni derneğin her şeyiyle ilgilenen üç kişi, Haldun ÖZEN, Sevgi ÖZEL ve Ali PÜSKÜLLÜOĞLU’dur. Böyle der Cevat GERAY Hoca...

Toplumsal yaşama bir diğer müdahale alanı, **İnsan Hakları**’dır... Hüsnü Öndül bir yazısında şöyle der: O’nu İHD’nin kuruluş sürecinde tanıdım. Bir gün, İHD kuruculuğu için gerekli belgelerle

avukatlık bürome gelmişti. Kurucuların belgeleri, beş arkadaşla oluşturduğumuz avukatlık bürosunda toplanıyordu. Sonraki yıllarda ve özellikle TİHV'nin kurulmasıyla birlikte yakın çalışma arkadaşlığımız olmuştu. İki yıl önceydi. "Hüsnü, İHD 1402'liklerle ilgili olağanüstü bir çalışma yürütmüştü, niye bunları belgelemiyoruz" demişti. Aradan iki yıl geçti. Haldun Özen, çalışmayı, Entelektüelin Dramı (12 Eylül'ün Cadı Kazanı) kitabıyla, belgeledi."

Haldun Özen, insan hakları savunucuları ortamında, olağanüstü çalışkanlığı, titizliği ve eleştirel-analitik yaklaşımı ile bilinir. Sorumluluk duydu ve 1402'liklerin öyküsünü yazdı. Bir görev insanıydı ve kitabının önsözünde bunu "Yazar, kendine düşen görevi elinden geldiği kadar yapabilmeli" biçiminde ifade ediyordu...

Tarih, gençliğinden bu yana hep önemseydiği bir alandı. Tarih Vakfının kurucularından birisi oldu. Öyle ki, yaşamının son aylarında, lise tarih öğretmenlerine "*Tarih Nasıl Öğretilmeli?*" konusunda konferanslar verdi.

Ölümü üzerine Vakıf Bülteninde şunlar dile getiriliyordu: "*Vakfımızın kurulmasında ve gelişmesinde kilit önemde rol oynamış, dünyada seyrek bulunur olumlu kişilik özelliklerinin tümünü kendinde toplamış arkadaşımız, Girişim Kurulu, Kurucular Kurulu, Yönetim Kurulu üyemiz, Ankara Temsilcimiz Ülkü Özen'in eşi Haldun Özen'i 18 yıllık bir mücadeleden sonra 9 Mayıs Pazar sabahı kaybettik.*

Tüm yaşamını, hiçbir ödün vermeden, inandığı değerler için mücadele ederek geçiren, ülkemizin bu onurlu aydını için..."

Kendisi, belki de yaşamının son söyleminde, anlamlı birkaç tümceyle meslektaşlarını selamlamıştı ya da onlarla vedalaşmıştı TMMOB Harita ve Kadastro Mühendisleri Odasının 13 Nisan 2002 günü gerçekleşen 38. Olağan Genel Kurulunda, aramızdan ayrılmadan 22 gün önce şunları söylüyordu: "*Sevgili Arkadaşlar... Bugün, benim için çok önemli bir gün. İki önemli armağanı birden alıyorum. Şaşkınlık içindeyim. Bu armağanları hak ettiğimi düşünmüyorum. Ben üstüme düşen görevleri, üstüme düştüğü şekilde, doğru biçimde, inandığım biçimde yaptım. Ve inandığım ilkelerden şaşmadım. Siz de şaşmadınız. Hepinize teşekkür ederim...*"

Değerli dostlar! İnsanın kabul sınırlarını zorlayan bu alçakgönüllülük, aslında aralıksız, boşluksuz mücadelesinin besin kaynağıydı. Büyüklük, Haldun Hocanın büyüklüğü, **bu olağanlıkta ve doğallıktaydı...**

Haldun hocayı nasıl unutturamayabiliriz? Haldun hocayı nasıl yaşatabiliriz?

Onun fikirlerini, değerlerini, hedeflerini ve özlemlerini geliştirerek, çoğaltarak ve yeniden üreterek... Onu ya da onun gibileri, yineleyerek, "anılar düzleminde" anmaya çalışarak, yineleyerek yaşatamayız... Böylesi anmalar, olsa olsa bir zaman sonra buluşmaların anlamını yitirmesine neden olacaktır. O nedenle "**yeniden üreterek yaşatmayı**" bundan sonraki etkinliklerimizin odağına koymak zorundayız...

Örneğin, kendi meslek alanımızda, haritacılık alanında ne yapabiliriz? O, bütün yaşamı boyunca "**kamu ölçmeleri**" alanında çalışmıştır. Bu alanda bir ekolün temellerini atmıştır. Ülkemizde onuz izleyicilerinin sayısı da çok değildir. Çünkü kamu ölçmeleri, "yasaların ve teknik yönetmeliklerin anlatımına" indirgenmektedir. Onun izlediği çizginin temelinde her şeyden önde çağdaş bir felsefenin ilkeleri vardır... O bu konuda çok değerli ürünler vermiş ve bir ekol oluşturmuştur. O nedenle, acaba bizler bundan sonraki anma günlerinde, "**Haldun Özen Kamu Ölçmeleri Günleri**" düzenleyebilir miyiz? Düzenleyebilirsek, onu yaşatmak için iyi bir başlangıç yapmış oluruz...

Onu doğru tanımalıyız...

Onu anımsamalıyız...

Onu unutmamalıyız...

Onu yaşatmalıyız...

Çünkü O bunları hak etti...

Çünkü O, model alınacak, örnek bir insandı.

Dr. Haldun Özen, sevgili Hocam... Seni özleyorz... Özlemle Merhaba...

(Alkışlar)

BİLGİHAN HATAY- Değerli konuklar; bugün burada toplanmamızın nedeni, sadece sevgili Haldun Özen'i sadece anmak değil, Az önce Sayın Doç. Dr. Erol Köktürk'ün de söylediği gibi, onun bize geride bıraktığı emanetleri, çalışmalarını, yapıtlarını sadece övünerek yerimize oturmakla da değil, bunu devamını sağlayarak,, sürekli yeni şeyler üreterek ve onun yaptıklarını koruyarak.